

Til
Erindring

af
Den i Livet Dybdædle

(Nu Salige)

Hfr. **Maaren Sank,**

Som

I en Alder af 15 Aar og 2 Maaneder døde i

Bergen den 8de December 1766. og den 15de ejusdem

blev begravet i Dom-Kirken sammesteds,

Er følgende indsendt

af

Sørge = Husets

Ven og Tiener.

Imprimatur,

Fridrich Arentz.

B E R G E N,

Trykt hos Hans Kongel. Majestæts privilegeret Bogtrykker.

112
Pindus

Bort Liv det er dog alt for kort!
Vi Berden knap har lært at kiænde;
Og mens vi paa vor Bane rende,
Saae vi det Torden=Byud: Saae bort!
Den Lyst og Glæde Livet gav
Vil Skiæbnen os nu rent forbyde
Og udaf dette Nectar=Hav
Maae vi ey meer en Draabe nyde.

Vor første Tid gik frygtig hen
Og disse spæde Ungdoms Dage,
Men nu vi skulde Livet smage
Har vi ey mere Tid igien.
Hvi blev jeg da til Lyset født?
Naar denne Time er den sidste;
Hvi blev ey Ammens Melk min Død?
Og Buggen gjort til min Ligt=Kiste?

Mit Øye havde da ey seet
Et Blink udaf de glade Scener
Hvor all slags Belyst sig foreener
For at fornøye under Et;
Jeg havde da ey saa betvende
Kra disse kiære Lyster vandret;
Og Hiertet havde da ey kiændt
Et Paradiis saa reent forandret.

Saa raabte nylig ved sin Død,
Et ungt og egensindigt Herte,
Som kuns i Berden det begiærte,
At Livet hen i Bellus stød,
Han troede: Berden var et Eted
Som lignede en Edens=Have
Hvis Beye var, kun Plomster=Reed:
Og Fryd var Hamlens daglig Gave.

I denne søde Tanke han,
Sin korte Leve=Tid tilbragte,
Men da nu Touren til ham rakte
Hvor saae han denne Scene an!
Han murrede imod det Byud,
Som all Hans Fryd saa rent omvendte
Og knurrede imod den Guld,
Hvis Forryn Han dog ikke kiændte.

Opblæste Drim! Har tu da glemt?
At Livet er dog kun en Skygge,
At vi for Skiebneu ey er trygge,
For Graven har vort Legem giemt:
Det vaer længe eller kort,
Vort wage Saand det maae dog briste
Og den, som slipper inarest bort
Har ingen mere Sorg at friste.

Tael til hin gamle Mand! hvis Haar
En sildig Alderdom har pyntet,
Og i hvis Ansigt man seer myntet
Et Breg af forrigfulde Aar:
Var Livet ham da altid sødt?
Har han paa Roser stedse vandret?
Har ingen Modgang hannem mødt?
Og Lykken aldrig sig forandret?

Lad en af Aar udmattet Krop,
Sit Livets bedste Dage regne,
Men paa en anden Liste tegne
De Sorg og Jammerfulde op:
Hvad giælder at du disse Tæll
Skal finde høiere opskræven;
Han havde sluppet mange Dval,
Var han kun ey saa gammel bleven.

Hvi trodser vi da mod en Gud!
Som os fra disse Plager frier,
Og ey tillader at vi bier
Til hver en Skaal er drukket ud
Istient med Verdens bedste Drik
Ildaf dens fulde Taare-Strømme;
Mon vi en større Naade fik,
Om vi dem alle skulde rømme?

Nej! Han er Kiærlig, Naadig, God,
Han seer hvad vore Skuldre taaler:
Deresfor Han vort Kors udmaaler
Og passer af vort Livets Lod
Hans Forvæn seer i Tiden hen
Langt længer, end vort Syn kan rekke
Og tide afværaer Kristellen
Som Laabets Anker snart kan brekke.

Hvis vi den Sværm af Farer saae
Som daglig her om Livet svæver
Et græd fordi vi endnu lever
Men ey, at vore Aar er' faa.
Er Himlen da ey lige god?
For hver en Siæl i hver en Alder?
Hvi seer man saa forsagt et Mod
Naar Døden unge Siæle kalder?

De kun ved Døden tabe Land
Et Liv opfyldt med Sorg og Nøye;
Men kan desnaerere fornøye
Sin Siæl i Evighedens Land.
Vor man vel græde for Den Siæl?
Og ham den Salighed misunde,
Som for all Verden ey sit Vel
Dandyrte ville, om den kunde.

Forældre! I hvis megen Graad
Er billig stoer ved det I fristed,
Da Een saa elsket Datter misted.
Betrakt! Det var GUDs vilse Raad,
Han havde Hende meere tier;
Lad Sorgen dog ey vinde Seyer!
Men i den Troe fornoyet var;
Een Datter meer hos GUD I eye

I veed jo at den Unges Siæl,
Bar alt med Himmelen beslaegtet;
Med Bøn til GUD mod Tøden sagte
Da den gav Verden sit: Far vel!
At Hun var færdig til sin Tød,
Og ønskede kun enes dette,
At Siælen, som en Formag nød
Sig kunde selv i Himlen matte.

Saa ung Hun var, Hun havde dog
Alt nok af Livets Nøye prøvet,
Og sig taalmodig stedse øvet,
At bære det paalagte Aag.
Men nu Hun derfra er forløst,
Bor I ey utaalmodig græde,
Men vide dette: Til en Trest,
At Hun for Sorg har faaet Glæde

